

incoem humilitatem insinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Humiliantini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis. Humiles exaltat Deus, quia solam illius gloriam querunt, Job, 437, 1: Qui ponit humiles in sublimi, et amentes erigit sospitate. Humilitas est via ad celsa et ardua, XII, 110, 4. Est via ad sublimitatem, XVI, 262, 1.

9° Humilitatis dignitas, magnitudo et meritum. Primo, Humilitatis dignitas, XV, 295, 4. Decus est maiestatis et ejus premium exaltatio, XVI, 66, 2; 68, 2 et seqq. Transcendit omnem principum dignitatem, V, 315, 1. Ejus elogium, XI, 127, 2; XV, 400, 1; XVI, 36, 2; 244, 2; 523, 2 et seqq.; XX, 46, 1; 325, 1; 387, 1, 2. Humilitas est honor Christiani, XV, 408, 2; XVII, 367, 1.

Secundo, Humilitas vera est magnitudo et magnanimitas, IX, 124, 2: Quanto magnus es, humilitas te in omnibus, et coram Deo invenies gratiam. Est vera animi magnitudo, XVII, 24, 2. Humilis magnanimitas, VI, 139, 2. Humilitas semper est animosa et generosa, 360, 2 et seqq.: Fugit impius, nemine persequente; justus autem quasi leo confidens absque terrore erit, IX, 398, 2.

Tertio, Humilitas quanti sit meriti, XVII, 59, 2. Humilis prestantior est eo qui virtutibus abundet, sed arrogans est, VI, 34, 1, 2: Melior est pauper, quam vir mendax.

10° Humilitas quantum ad bonum societatis conducit. Humilitas est concordie et pacis causa, V, 384, 1: Inter superbos semper jurgia sunt; qui autem omnia agunt cum consilio, reguntur sapientia. Nutrix est pacis et dilectionis, 504, 1: Melius est humilitari cum mitibus, quam dividere spolia cum superbis; XX, 166, 1, 2: Qua autem deservit est sapientia, primum quidem iudicia est, deinde pacifica, modesta, suavis, Radix est religiose pacis, quietis, sanctitatis, XXI, 400, 4. Est sedes pacis, XV, 295, 2. Inter humiles prestat agere quam inter superbos, V, 504, 1, 2. Humilitatis merces est in alios dominium, VI, 139, 2 et seqq. Humilitas vincit adversarium durum, XVII, 366, 1, 2. Adversarius humilitate placatur, III, 164, 2.

Humiles regibus et principibus mire placent, VI, 258, 2 et seqq.: Ne gloriosus appareas coram rege, et in loco magnorum ne steteris. Melius est enim ut dicatur tibi: Ascende huc, quam ut humiliteris coram principe; IX, 391, 1: Advocatus a potente discenda; ex hoc enim magis te advocabit.

11° Humilitas est homini summopere utilis, et illi tranquillitatem prestat, V, 504, 1, 2. Quietem et pacem parit, IX, 404, 1: Cor hominis immutat faciem illius, sive in bona, sive in mala. Humilis in omnibus operibus suis prosperatur, VI, 385, 2. Est omnium animi et corporis morborum medicina, XV, 295, 1 et seqq.: Discite a me quia mitis sum et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris. Ejus cultura longævus reges facit, IX,

347, 4, 2: Memoriam superbiorum perdidit Deus et reliquit memoriam humilium sensu.

III. QUINAM SPECIALITER AD HUMILITATEM OBLIGENTUR — 1° Humilitas magna decet magnos, IX, 124, 1: Quanto magnus es, humilia te in omnibus. Excelsior quo homo fit, fieri debet humilior, XII, 847, 1. In honore exercita humilitas est honor honoris, XIX, 27, 2. Quam deceat Prælatos et principes, XIV, 489, 2. Ejus officia etiam a Prælati obœunda sunt, XVI, 529, 1: Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita et vos faciatis. Amen, amen dico vobis, non est servus major domino suo, neque apostolus major est illo qui misit illum.

2° Pastoribus necessaria est, ne in sua doctrina insolescant, XVIII, 631, 4. Humilitas cum doctrina magni est apud Deum, XIV, 8, 1: Si exaltatus fueris ut aquila, et si inter sidera poneris nidum tuum, inde detraham te, dicit Dominus. Humilitas viri apostolici quanta esse debeat, XVII, 24, 1. Humiliter profertur sancta, XX, 368, 2: Si quis loquitur, quasi sermones Dei.

3° Ex humiliter statu ad sublimem evecti semper memores sint prioris sortis, XII, 612, 1. Humiliter se, haque pueri, qui a Deo ad magna evolvuntur, XI, 16, 2: Et dicit: A, a, a, Domine Deus; ecce nescio loqui, quia puer ego sum.

4° Humilis animus in discipulo requiritur, ut doctrinam traditam admittat, X, 355, 2 et seqq.: Discipulum in pace conservate, filii.

IV. HUMILITATIS EXEMPLA ET AXIOMATA. — 1° Humilitas beatæ Virginis, V, 210, 4. Humilitas et celsitudo in beata Virgine mire conjuncta fere, X, 395, 2. Humilitas beatæ Virginis Mariæ mire Deo placuit, XVI, 19, 2; 21, 4.

2° Humilitas sanctorum. Humilitas Moysis, IV, 129, 2. Humilitas Josue, III, 94, 2. Humilitas Jesu et sanctorum, 528, 2. Humilitas Miphiboseth coram David, 471, 1. Humilitas B. Juniperi Franciscani, 654, 2. Humilitas S. Alexandri Carbonari episcopi, XII, 539, 1, 2.

3° De humilitate varia axiomata, V, 478, 2 et seqq. Gnomæ de eadem, XV, 404, 1, 2.

V. MEDIA AD HUMILITATEM ADIPISCENDAM ET CONSERVANDAM. — Quæ ejus via, I, 683, 2. Tria ejus compendenda media: primo, considerare peccata præterita; secundo, pendere passionem et humilitationem Christi; tertio, intueri suos quotidianos defectus, tentationes, morbos et lapsus, XVIII, 213, 2: Non alta sentientes, sed humilibus consentientes. Humiliatio est vi ad humilitatem, XIII, 495, 2; XIX, 297, 1. Praxis et modus assequende humilitatis ex S. Basilio, IX, 127, 1. Humilitas convoluta est rudimentum animæ, sicut flos convolutus est rudimentum naturæ, XII, 219, 1. Humilitas conservatur a Deo in sanctis, per gratiæ subtractionem, III, 635, 2: Timuit ergo Elias, et surgens abiit quocumque cum ferebat voluntas Et perrexit in desertum, vitam usum

divi. Cumque venisset, et sederet super unam juniperum, petiit animam suam ut moreretur (Vide HUMILIATIO, MANSUETUDO, MODESTIA, SUPERBIA).

HUMOR. Humores corporis quatuor continentur in quatuor elementa, XX, 609, 1, 2. Humores quatuor in sobrio valde temperati sunt, X, 127, 2. Humor melancholicus, frigidus et ater tristes cogitationes et suspiciones parit, XIV, 86, 4. Humor radicalis deficit ex tristitia, V, 548, 2. Humor phlegmaticus, crudus, lentus et viscosus quomodo calore naturalium alere valet, ita ut sine cibo homo vivere queat, XIV, 245, 1. Humore vivunt aqueo pisces, aere homines, ibid. Humor dulcis multus in marinis aquis mixtus est, 214, 2. Humores mali jejuniis aquis mixtus est, 214, 2. Quæ humores melancholicos minuunt, actionem et vexationem demonis infrungit, IV, 293, 1.

HUN. Hun, Britonum rex, Romæ ple peregrinatus est, XI, 766, 4.

HUNERICUS. Hunericus, Wandalarum rex, quomodo in orthodoxos savierit, XXI, 200, 2. Illius Africanam Ecclesiam devastantis adventus multis portentis præsignificatus est, XII, 554, 2. Christianos Afros rebaptizari ab Arianiis jubebat, rebaptizatusque suum chirographum dabat, 570, 1. Ejus castigatio, pœna et feralis interitus, II, 322, 4; XI, 593, 2; XXI, 200, 2. A demone correptus, propriis se moribus lanxavit, XII, 774, 4. A veribus scatenibus et toto corpore corruscus expiravit, 176, 2.

HUNGARI. Hungari ab aratro proslant ad arma, IV, 239, 1. Hungarorum laus ob invocatum nomen Jesu ante conflictum, III, 462, 1. Hungari ad nomen beate Virginis suppliciter caput inclinant, V, 213, 2. Hungari Bremensem Ecclesiam vastantes quam graviter a Deo puniit, XI, 594, 1, 2.

HUNGARIA. Hungaria regis inauguratio quo ritu peragatur, XXI, 35, 1. Hungaria regnum beate Virginis appellata, V, 213, 2. Hungaria pars tertia ad sacerdotis spectat, XI, 710, 2.

HUNNI. Hunnorum irruptiones in Romanum imperium præsignavit cometes, XII, 653, 2. Hunni, Alani, Gothi, Wandali, et modo Turci, quasi eruceæ, locustæ, bruchi et rubigo sibi ordine succedentes, orbem christianum depopularunt, et etiamnum depopulantur, XIII, 486, 1. Hunni fœdiferi quas pœnas dederunt, XII, 271, 1, 2.

HUR. Hur avus Beseleel aurifabri quis fuerit, I, 719, 1.

HUS. Hus, patria Jobi, ubi sita, et qualis, Job, 3, 1, 2 (Vide JOB). Hus terra est regio Arabiae et Idumææ, aut certe ei confinis, XII, 195, 2; 419, 2.

HYACINTHUS. 1° Hyacinthus flos. Hyacinthus flos unde maculosas notas habeat, et unde nomen, XXI, 395, 2. Ejus vires, 396, 4. Hyacinthus flos duas habet in se litteras, A, J; an in eum sit conversus Ajax, XII, 609, 4, 2. Hyacinthus flos tria

significat, I, 603, 4. Quid tropologicè significet, ibid. 2° Hyacinthus color. Hyacinthus color es regum color et gestamen, IX, 215, 1; XII, 609, 2. Est color celestis et regius, XIX, 55, 1; 431, 2. Hyacinthina tunica Christi quid denotet, XXI, 30, 1. Hyacinthus Ecclesiæ calcens cur sit, XIX, 55, 4.

3° Hyacinthus gemma. Hyacinthus gemma qualis sit, variae ejus species, colores, discrimen hodiernorum a prisca, XXI, 395, 1. Priscorum dotes, natura, vires, ibid. et seqq. Hyacinthus gemma an amorem conciliet, V, 530, 1, 2. Hyacinthi moderni sunt chrysolithi, VIII, 129, 4.

HYACINTHUS (S.). S. Hyacinthus in cœlum a beata Virgine, ipso suæ assumptionis die ductur, VIII, 57, 1.

HYADES. Hyades stelle dicuntur ab daw, quod pluvias adducant, V, 96, 4. Hyades stelle symbolam sunt doctorum et prædicatorum, X, 179, 4, 2; Job, 225, 2.

HYÆNA. 1° Hyæna species lupi est, vel lupo affinis, ipsa describitur, IX, 398, 2; XIV, 208, 2. Noctu prædas exeret, XIV, 208, 2. Hyæna Arabica qualis sit, 208, 2 et seqq. Hyæna esto proprie non sit lupus, ad lupos tamen referunt, ibid. Est lupo similis, an vocetur lups vesperianus, ibid. Hyæna Pachonem servavit, et circumlaxit, XIII, 82, 4. Hyæna astuta, VI, 377, 1, 2.

Hyæna adulterum est typus, VI, 241, 4. Hyæna assimilatur Jerusalem, XII, 408, 2.

HYANTHINUS COLOR. Hyanthinus color fuit olim impudicorum, modo est conjugatarum, XI, 442, 4.

HYBLÆUM MEL. Hyblæum mel et apes hyblææ unde dicuntur, XVIII, 440, 1. Hyblæi melis præstantia, VI, 231, 1.

HYBRIDES. Hybrides quæ sint animalia, et an a Deo creata, I, 67, 4.

HYDRA, HYDRUS. Hydra serpens erant multorum capitum, quem per ignem Hercules expugnavit, IX, 221, 1, 2. An fuerit draco septem capitum, XXI, 244, 2. Hydrus serpens crocodillum interficiens, symbolum est resurrectionis Christi et nostræ, XIII, 462, 2.

HYDRARGIRUM. Hydrargiri origo, V, 297, 4. Hydrargirum quam venenosum sit, XX, 454, 2. Hydrargirum aptissimum est resurrectionis symbolum, XII, 758, 4.

HYDRIA. Hydrie unde dictæ, cur eis sit usus Christus in faciendo miraculo in Cana, XVI, 330, 1. Quid sex illæ hydrie denotent, ibid. Earum mensura, ibid.

Hydia quæ conteratur super fontem, quid, VII, 399, 4.

HYDROPICUS, HYDROPS. 1° Hydrops qualis sit morbus, XVI, 193, 1, 2. Ejus causa, effectus, remedia, curatio, VI, 444, 2; XVI, 194, 1, 2.

Hydropici cujusdam inexpectata curatio, XVI, 194, 2. Hydropicus a Christo sanatus an fuerit,

Pharisæo Christum invitante etiam invitatus et quare, 193, 2. Sanatus est contactu manus ejus, 194, 1. Non andebat ab eo remedium petere propter sabbatum, *ibid.*

² Hydrops spiritualis quis sit, XVI, 194, 1. Hydropicus arari est symbolum, VI, 444, 1, 2; IX, 414, 2; XIX, 515, 2.

HYMENÆUS. Hymenæus resurrectionem negavit, XVIII, 401, 2; XIX, 289, 2.

HYMNUS. ¹ Hymnorum usus apud antiquos idololatrias. Hymni deorum olim in conviviiis canebantur, XIII, 598, 2. Hymni canebantur in honorem Bacchi et aliorum deorum in mensa, X, 149, 1, 2.

² Hymnorum sacrorum in honorem veri Dei historia, origo, usus. Hymnum summa tres pueri media in fornace composuerunt, XIII, 47, 1. Hymnum quem post cenam Christus dixerit, XV, 562, 2 et seq. Hymnus a Christo decantatus an fuerit ante ultimum sermonem, an post eum, XVI, 605, 1, 2.

Hymnus a psalmo quomodo differat, XVIII, 659, 1. Hymnodia Dei quintuplex, XXI, 179, 1. Hymnus omnipotentis Dei, X, 424, 1. Hymni tres laudis SS. Trinitatis, XI, 173, 2; 174, 1; 175, 1, 2. Hymnus trisagius unde originem habeat, 173, 1. An hymnorum celestium harmoniam in raptu suo audierit Apostolus, XVIII, 202, 2. Hymnus solis S. Francisci, X, 390, 1. Hymnorum responsorium in Ecclesia que sit origo, XXI, III, 2. Hymnum *Regina cœli, letare*, an beatæ Virginis acciuerent angeli Romæ, IV, 377, 1.

Hymnos antelucanos Christo canebant prisci Christiani, II, 428, 1, 2; XVIII, 395, 1. Prisci Christiani Christum imitantes post cenam hymnos canebant, XV, 563, 1; XVII, 140, 1. Hymnos Christo nascenti et resurgenti canit totus populus in Germania, X, 543, 2.

HYPALLAGE. Hypallage figura in sacra Scriptura saepe occurrit, I, 31, 1; XVIII, 30, 2.

HYPANIS. Hypanis luminis natura, XII, 594, 1. Hypanis fluvius volupcatis est symbolum, V, 418, 2.

HYPERASPITES. Hyperaspites quid proprie sit, X, 203, 1.

HYPERBATA. Hyperbata cur abundet Paulus, XVIII, 29, 2; XIX, 370, 2 et seq. Hyperbata in Apocalypsis sunt frequenta, XXI, 288, 1.

HYPERBOLE. Hyperbole S. Joannis quoad libros scribendos de Christo, XVI, 653, 1, 2.

HYPERBOREI. Hyperborei quidam an sint, XII, 20, 1.

HYPERDULIA. Hyperdulia cultus beate Virginis deferitur, XVI, 37, 2. Hyperdulia beate Virginis debita omnes honores sanctis et angelis debitos transcendit, VI, 525, 2.

HYPERI VERTIGO. *Hyperii vertigo* proverbium quid significet, VI, 207, 1.

HYPERICON. Hypericon demonis actionem et vexationem infringit, IV, 293, 1; 298, 1.

HYPOCRISIS, HYPOCRITA. I. ¹ HYPOCRISIS NATURE ET PROPRIETATES. — ¹ *Hypocrisis quid*, Job, 211, 1 et 2: *Sic via omnium qui oblitescunt Deum, et spes hypocrite peribit*. Est genus quoddam simulationis et vitium, quo quis, factis et adscititiis operibus calido artificio usurpatis ad sanctimoniam in hominum luce oculisque ponendam, famam sibi et nominis existimationem accipatur, *ibid.* Ejus descriptio, XV, 182, 1: *Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocrite faciunt in synagogis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus*. Hypocrita est duplici corde et animo, IX, 103, 2: *1/2 duplici corde et labiis scelestis*; XII, 584, 1: *Et dabo eis cor unum, et spiritum novum tribuam in visceribus eorum*; XV, 182, 1; XX, 44, 2: *Vir duplex animo inconscians est in omnibus vitis suis*. Est plenus dolo, IX, 540, 1: *Est qui nequiter humiliter se, et interiora ejus plena sunt dolo*. Hypocrita quomodo dignoscatur, 541, 2: *Et est qui se nimium submittit a multa humilitate; et est qui inclinat faciem suam, et fingit se non videre quod ignoratum est, et si ob imbecillitate virium vultur peccare, si invenerit tempus malefaciendi, malefacit*. Hypocrisis signa, VI, 321, 1, 2: *Labii suis intelligitur inimicus, cum in corde tractaverit dolos*. Quomodo submisit vocem suam, ne credideris; quoniam septem nequitia sunt in corde illius. Hypocrita saepe impium denotat, XV, 532, 2: *Venit Dominus servi illius in die qua non sperat, et hora qua ignorat; et dividet eum, partemque ejus cum hypocritis ponet*. Hypocrita est impius et iniquus, Job, 533, 2: *Sit ut impius, inimicus meus, et adversarius meus quasi iniquus*. Est futilis et stultus, Job, 211, 2: *Non ei placebit recordari sua, et sicut lela araneorum fiducia ejus*. Est falsus doctor, XV, 212, 2: *Non potest arbor bona malos fructus facere; neque arbor mala bonos fructus facere*. Hypocrita aliam et aliam personam induens est velut histrio, IX, 85, 2: *Ne fueris hypocrita in conspectu hominum*, XV, 182, 1.

Hypocrisis potentium, VII, 295, 1. Hypocritica pietas, XI, 676, 1, 2. Hypocrisis harelcorum, XXI, 201, 2.

² *Hypocrisis proprietates*, IX, 672, 1: *Tres species odivil anima mea, et aggravor valde anima illorum; pauperem superbium, divitem mendocem, senem fatuum et insensatum*. Ejus emblemata et proprietates, XVII, 109, 2. Hypocritarum mores, V, 164, 1: *Homo apostata, vir inutilis, graditur ore perverso; annuit oculis, terit pede, digito loquitur*. Pravo corde machinatur malum, et omni tempore jurgia seminat. Ovis est habitus, astuta vulpes, IX, 105, 2 et seq. Mysice est testis mendax, V, 430, 2: *Liberal animas testis fidelis; et profert mendacia versipellis*. Hypocrisis est tropologica vestis peregrina, XIV, 277, 2: *Visitabo super principes et super filios regis, et super omnes qui induit sunt veste peregrina*. Sunt sepulcra

dealbata, XVII, 394, 1: *Percutiet te Deus, paries dealbata*. Hypocrita sibi sanctimoniam vindicat, VI, 438, 1: *Generatio que sibi munda videtur, et lamen non est lola a soribus suis*. Hypocrita Deo servit in prosperis, in adversis prevaricatur, X, 165, 2: *Sapiens non odit mandata et justitias, et non illidetur quasi in procella navis*. Hypocrite ore preferunt amicitiam, calidè celant odium, V, 293, 2: *Abscondunt odium labia mendacia; qui profert contumeliam, insipiens est*. Amicitiam simulando, annunt odium, 286, 1: *Qui annuit oculo, dabit dolorem*. Hypocrita fecte laudat, VI, 344, 1: *Qui benedicit proximo suo voce grandi, de nocte consurgens, maleficenti similis erit*.

³ *Hypocrite quibus similes*. Sunt Belo Babilonio similes, XIII, 491, 1. Sunt culmus germen non habens, 395, 1: *Culmus stans non est in eo, germen non facit farinam*. Lamiae sunt, XII, 409, 2. Vulpes sunt, cur, 590, 1, 2: *Quasi vulpes in desertis, prophetae tui, Israel, erant*. Hypocrite symbolum est struthio, IX, 85, 2. Item talpa et mulus, 86, 1. Scirpo comparatur, Job, 211, 2: *Nunquid vivere potest scirpus absque humore, aut crescere caricetum sine aqua? 213, 2: Humectus videtur antequam veniat sol, et in ortu suo germen ejus egreditur*. Sterquilino similis est, 422, 1: *Quasi sterquilus cum in fine perdetur, et qui eum viderant, die at: Ubi est? Hypocrite an per equum pallidum Joanni visum representantur, XXI, 145, 1.*

II. *Hypocrisis CRIMEN*. — Est iniquitas maxima, Job, 587, 1. Hypocrisis morum fugienda, XX, 385, 1: *Non quasi dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo*. De hypocrisi apophthegmata varia, II, 67, 2 et seq. Hypocrisis squamæ auferendæ sunt, XVII, 219, 2.

III. *Hypocrisis QUAM NOXIA ET PERNICIOSA*. — ¹ *Noxia est altis*. Hypocrite fellis sunt, XVII, 202, 1: *In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse*. Insidiantur laboribus operantium, V, 158, 1. Hypocrisis est aperto odio deterior, V, 294, 2. Ilorum regimen est poena peccantium, Job, 663, 1, 2.

² *Perniciosa ipsi hypocrite*. Hypocrisis a Deo alienat, Job, 214, 2: *Si absorberit eum de loco suo, negabit eum, dicit; Non novi te*. Hypocrisis omnem veritatem, veranque justitiam et virtutem elidit, IX, 85, 2. Est pestis et linea sanctitatis, Job, 211, 2. Hypocrite quam multos vitiorum greges alant, XIV, 295, 2. Hypocrite sine fructu laborat, Job, 213, 1: *Instilletur super domum suam, et non stabit, fulciet eam, et non consurgit; 741, 1, 2. Est diaboli martyr, 211, 2. Non habet fiduciam orandi, 636, 1: Aut poterit in Omnipotentis delectari, et invocare Deum omni tempore? 631, 1: Simulatores et callidi provocant iram*

Dei, neque clamabant eum, vincti fuerint. Congregatio hypocrite sterilis, 351, 1. Hypocrisis vanitas, VII, 295, 1: *Vidi impios sepultos, qui etiam dum adhuc viverent, in loco sancto erant, et laudabantur in civitate quasi iustorum operum, sed et hoc vanitas est*. Hypocrita in se fragilis est, VI, 350, 1: *Quomodo si argenteo sordido ornare vasis vas fragile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata*.

Hypocrite mortem habent infelicem, Job, 681, 1. Ille et in futuro saeculo miseri, 535, 1: *Nunquid audiet Deus clamorem ejus cum venerit super eum angustia? Operibus suis torquentur, 523, 1, 2: Filii ejus alterentur egestate, et manus illius reddent ei dolorem suum*. In hypocritas cura saeviat Deus, XX, 275, 1. Dum homines decipiunt, interponunt Deum ipsum tanquam sceleris mediatorum, *ibid.* Eos Deus delegit, IX, 86, 1, 2: *Attende iram illis, ne forte cadas, et adducas anima tua innotationem; et revelet Deus absconsa sua, et in medio synagogæ edilat te; quoniam accessisti maligne ad Dominum, et cor tuum plenum est dolo et fallacia*.

HYPOSTASIS. Hypostasis divina Christi omni natura humana major et potentior est, XVI, 479, 1. Ea humanitatem sanctificavit, 481, 1 (*Vide* CAUSTUS, INCARNATIO).

HYPOSTYPOSIS. Hypotyposis quæ sit figura, XIX, 279, 1.

HYPPOLITUS. Hyppolitus Phædræ novercæ commiseri noluit, XVIII, 285, 1.

HYPPOLITUS (S.). S. Hyppolitus ob doctrinam creatus episcopus Portensis et statua marmorea donatus, et capitis damnatus, XXI, 1, 1. *Apocalyptis* interpretatus est, *ibid.* Ejus elogium, non est idem cum B. Nonno, 66, 1.

HYPSICRATA. E. A. Hysicratae quantopere conjugem dilexerit, I, 94, 2.

HYRCANUS. Hyrcanus. Simonis Machabæi filius, Idumæos ad circumcissionem compulsi, XIV, 540, 1; 554, 2. Josephus narrat eum a Davidis pulcero tria talentorum millia extraxisse, XII, 73, 1. Cum Aristobolo de pontificatu et principatu decertans in causa fuit, cur cum suis a Romanis subactus sit, XIV, 486, 2; 496, 1.

HYSSOPUS. Hyssopus herba describitur, XV, 630, 1. In lustrationibus Hebræis adhiberi solita, I, 628, 1, 2; XIX, 443, 1, 2. Ejus vires et potentia, XV, 630, 2. Ejus usus in mundatione leprosum, *ibid.* Hinc circumpositum fuit acetum quod Christo propinatum, *ibid.* Hyssopus est charitatis et humilitatis symbolum, I, 628, 2; XIX, 443, 1, 2.

HYSTEROLOGIA. Hysterologia in Jeremia crebra est, XII, 259, 2. Hysterologia mortis Elize et Henoch in Apocalypsis, XXI, 221, 2. Rara est in ea hysterologia, 9, 1; 278, 2.